

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ

Број 13 Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ Краља Петра 3. За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ Година X.

Предлог новог буџета

У Народној Скупштини завршен је претрес предлога новог буџета за 1933—34 годину. Када је још зимус Г. Министар финансија поднео овај предлог Народној Претставништву, он је већ тада истакао, да је овај предлог израђен у духу строге штедње. Нови буџет треба да износи 10.438 милиона динара, т. ј. за округло 885 милиона динара мање, него прошлогодишњи буџет. Редукција буџета према од год. 1931/32 износи округло 3800 милиона динара. Буџет опште државне управе износи 6989.8 милиона динара, за више од 585 милиона динара мање, него прошлогодишњи буџет.

Нови државни расходи добрим делом везани су за позитивне законе и даља редукција без мењања тих закона и без штете по државну управу, не би била могућа. У последње две године стално се врше редукције државних расхода, не због тога, што би се ти расходи могли сматрати непотребнима, него због тога, што се у овим тешким привредним приликама води до крајњих граница могућности рачуна о привредној снази народа.

Са буџетским тешкоћама боре се и друге земље, па и далеко богатије него Југославија. Француска за наредну годину предвиђа дефицит од 12.100 милиона франака. Да би постигла равнотежу она је смањила извесне издатке и повећала неке порезе, али је на крају ипак остао дефицит од преко 3.5 милијарде франака, који ће се покрити зајмовима. То је могуће у Француској, земљи богатој капиталом и са развијеним новчаним тржиштем. Међутим, обзиром на стање светског тржишта и капитала и обзиром на сиромашност капитала у самој Југославији, овде такве операције нису могуће.

У буџету расхода државне управе за управну службу, правосудје, просветне, социјалне и привредне функције државе, предвиђено је свега 2.733 милиона динара, док се остатак мора употребити за врховну државну управу, пензије и инвалидске потпоре, отплате државних дугова и војску и морнарицу. Расходи за војску и морнарицу у суми од 2 милијарде динара врло су скромни, ако се узме у обзир, да је мала Краљевина Србија са свега 23 милиона становника и без морнарице, без ваздухоплов-

ства и без граничне трупе, у год. 1912 имала војни буџет од 30 милиона златних динара, дакле данашњих барем 450 милиона динара.

Државни приходи предвиђени су на основу прихода у последњим месецима и обзиром на законима из месеца августа о. г. одређено повећање пореза на пословни промет и трошарине на шећер и електричну струју.

Државна привредна предузећа немају директне везе са државним буџетом, пошто она своје расходе покривају из својих прихода, па чак одбацују знатан, у новом буџету са 535 милиона динара предвиђен, вишак, у корист буџета опште државне управе. Код државних привредних предузећа мора се у буџетирању полазити са чисто комерцијалнога гледишта.

Најважнију ставку у овом делу буџета претставља саобраћај, железнице, речно бродарство, пошта, телеграф и телефон. Треба нагласити, да Југославија процентуално троши на личне расходе у саобраћају скоро најмање у целој Европи. Редукција расхода за железнице морала би повући за собом смањење железничког саобраћаја, што би било на штету привреде.

Према томе дакле, у новом буџету се показује с једне стране настојање, да се обезбеде све неопходне државне потребе, а с друге стране да се не намећу народу нови, неподносиви терети. У својим расходима држава је са овим буџетом достигла најнижу границу испод које се без озбиљне опасности за земљу не може нићи.

Аман!... Спасите нас!...

Писали смо, и то смо много пута писали о томе: да нема смисла, да није лепо, да је штетно по здравље наших грађана, да се чишћење још неполивених улица обавља у времену између 7 и 8 сати изјутра, т. ј. када чиновници, радници и остали грађани иду на свој посао и када деца иду у школу.

Све то не помаже, јер нам изгледа да се нема коме писати, нема се коме рећи и потужити, јер нам изгледа да су меродавни или глухи, слепи или су постали дебеликожари па не осећају апсолутно ништа.

У уторак требало је проћи Приморском и Немачком улицом. У тим улицама су чистачи

надигли такову прашину, да се и они сами нису могли од прашице видети, као оно када у сред Сахаре Тајфун подигне облаке од прашице.

Ово је наша задња опомена, коју упућујемо онима, којих се ова ствар тиче и за коју су одговорни, па ако се и овога пута буду оглушили, ми ћемо у интересу здравља наших гра-

ђана морати упутити образложену тужбу Санитетском Савету, јер нам је стало до заштите здравља наших грађана.

Гледати кроз прсте једаред и дваред и Боже помози, али свакодневно гледати оно, што се не може и не сме више гледати, то неће нико, па и ми мирне душе више нећемо да гледамо.

О наплаћивању градске таксе на повећану вредност некретности Г. Николе Танурџића, која се налази у Н. Саду на углу улице Кр Марије и Краља Петра

1912 године актуелним је постало у Новом Саду питање зготовљења планова велике прометне ћуприје између Новог Сада и Петроварадина. У исто доба узета је у посао и израда градскога регулационога плана. Питање главне улице која би имала да скопча ову велику ћуприју са градом много је бриге задавало тадашњим воденим градским круговима. Општа је жеља била, да пут који води од града, до нове ћуприје по могућности буде што правији. За најгодније се сматрало, да будућа нова улица сече по среди кућу садашњег хотела „Краљице Марије“. Мислило се да покојни Лазар Дунђерски уступи граду за нову улицу потребно земљиште бесплатно, а за реконвезацију овога, он би добио два улична фронта у дужини од преко 100-100 метара, где би могао назидати и десет балата. Од стране градског Савета мени, као градском саветнику поверено је било, да ову ствар расправим са господ. Лазаром Дунђерским. У ту сврху ја сам и посетио господ. Лазара Дунђерског, саопштио сам му жеље градског савета и користи које се њему пружају за његове жртве отварањем уличнога фронта од преко 100-100 метара. Госп. Дунђерски тражио је да му се да најмање 14 дана да се о овом промисли. После 14 дана ја сам га поново потражио, и он ми је као врло паметан и практичан трговац одговорио: да би он радо ушао у овај посао, но тражи да му Град загарантује тачан рок када ће се остварити зидање нове ћуприје и изградња новог пута, који има да скопча варош са овом новом ћупријом, јер њему је немогуће на себе примити једну обавезу, која ће се

остварити рецимо тек после 50 година. Овај пројекат дакле пао је у бунар, јер смо сви у Магистрату увидели, да Госп. Лаза Дунђерски има потпуно право, када је затражио од Града тачан рок и гаранцију за отварање ове ново контемпловане улице, који рок и гаранције у оно доба у опште није му могао Град пружити, јер нико у Магистрату није могао знати када ће се моћи приступити остварењу горњих радова.

Овај предмет т. ј. отварање нове улице која се има створити као спој између Трга Ослобођења и новог моста поново актуелним је постао 29 маја 1922 године, када је Градска скупштина донетом одлуком својом закључила да се према регулационом плану експропришу три куће и то: а) Марковићева, б) кућа Банке Војводине и ц) кућа Српске Матице. Ово становиште заступала је већина градских скупштинара па и ја као тадашњи градски економски саветник, у убеђењу, да после отварања упитне улице, преостала земљишта са два фронта од преко 100-100 метара дужине, на улици Краљице Марије, морају Граду прсдајом истих у потпуној мери наплатити све трошкове и издатке, који буду наступили експроприацијом све три упитне зграде.

Проширени Савет Града Новог Сада 19 новембра 1923 на предлог изаслатог одбора ради вођења преговора у погледу отварања те нове улице, узевши у обзир велике материјалне жртве, решио је, да се за сад експроприше само кућа Игњата Марковића а од суседа: Банке Војводине и Матице Српске, пошто се вредност њихових некретности отварањем ове улице

повећала, да се затражи да до-
некле накнаде штету, коју је оп-
штина имала рушењем ове куће.

Ово је кратак историјат отварања нове улице између Трга Ослобођења и новог моста.

После овога настаје питање, какве обавезе према граду терете Госп. Николу Танурџића, садашњег власника куће бивше банке „Војводине“, која је на углу улице Краљице Марије и Краља Петра I као компензацију за улични фронт од преко 100 метара, којим је повећана вредност садашње његове некретности?

На ова питања може се одговорити негативно.

Наиме, Градски статут о такси на повећану вредност ступио је на снагу 20 октобра 1928 године. Према томе он се има примењивати само на оне случајеве, који су се десили после његовог ступања у живот, а не и на оне пре тога. Улица Краљице Марије, отворена је, односно срушена је кућа Марковића 1 априла 1927 године. Извршењем овог јавног рада скочила је и вредност некретности суседних. Али како у том времену није било дажбина на вредност некретности повећану извршењем јавним радовима, то општина нема права на основу њеног статута из 1928 године да тражи наплату ове таксе од Госп. Танурџића за повећање вредности које је много раније наступило. То је јасно. Она би то могла чинити само у случају, да је отварање улице на месту где је била некад кућа Марковића извршено после 1928 године.

Тиме, што до данас није потпуно поништила зидове старе Марковићеве куће наспрам некретности Госп. Танурџића, општина није себи обезбедила никакво право.

Према одлуци Банске Управе, коју су одобриле надлежне више власти, па и Министарство грађевина, на месту старе Марковићеве куће имала се отворити нова улица. У том смислу је дакле измењен, односно допуњен регулациони план Града Новог Сада. Не може сада Општина да ту улицу не отвори, односно, да отварање ове улице према појединим некретностима веже за неке услове — материјалне природе, јер за то нема никаквог правног основа. Општина мора срушити зидове, јер се и то инволвира у појму отварања нове улице, јер је кућа Марковићева експроприсана у јавном интересу ради отварања улице.

Град Нови Сад једино у том случају могао би тражити повећану вредност на садашњу вредност на садашњу зграду Господ. Танурџића да је свој штатут донео пре рушења Марковићеве куће и да је своје потраживање на повећану вредност грунтовно укњижио на садашњу некретност куће Госп. Танурџића и то онда док је она била још власништво Банке Војводине која је упитну кућу купила за 800.000 — динара а продаја је била иста на јавној дражби за 3.500.000 — динара, дакле за повећану вредност од 2.700.000 динара што према § 9. овога статута повлачи за собом наплату од око 500.000 —

динара, а није чекала да се иста прода путем јавне дражбе Господину Николи Танурџићу.

Исто то важи и за наплату тротоара и половину калдрме, која се пружа на фронту испред некретности Господина Танурџића. Град би у праву био тражити регреса и за ове инвестиције које испред упитнога земљишта подигао онда када је ово било још власништво Банке Војводине, — да је ово своје право грунтовно укњижио на овај објект и то пре него што је исти продат био на јавној дражби Господину Николи Танурџићу.

Др Ђорђе Тапавица

Солидност србијанског занатлије и сељака у Војводини

После ослобођења дошао је веома мали број србијанских сељака и занатлија у Војводину и њихов прилив овамо и данас је веома слаб. Посматрао сам ове људе, а са многим имао сам и пословних веза и опазио сам, да ови за наш народни елемент могу имати врло великог значаја, ако буду исти правац свога развика и даље задржали.

Градећи по Србији жељезнице пре више деценија имао сам прилике на лицу места да упознам солидност и србијанског сељака и србијанског занатлије. Под добром управом и руковођством ти су људи били кадри необичан напредак да покажу. Иначе то су људи штедљиви и скромних захтева, не воле додуше да раде, ако им је рад тако слабо плаћен, да од њега имају слабе користи. Многи су веома вредни и подузетни.

Тај мали број србијанских занатлија и сељака, који су овамо дошли, задржао је своје добре особине штедљивости, скромности и умерености, а примио је опет — налазећи се под благотворним утицајем наших занатлија и сељака, чији је стандард живота виши — многе новине, услед којих је он за кратко време постао свуда, где се нашао, веома солидан појачавајући елемент нашега друштва. Осим тога потичући из слободне земље и понајвише свршивши страшну школу рата, ти људи имају одлучан и енергичан испуп, те осим тога немају ни најмање сервилности, па и на тај начин врло добро утичу на нашу млаку средину, која је живела столећима под тешким притиском туђе управе и скоро изгубила ове лепе народне особине.

Врло би корисно било, када би Пољопривредно Одељење Банске Управе организовало акцију, да се доведу овамо млади србијански сиромашни сељаци, да би овде и остали, а исто тако Трговачко-Занатлијско одељење да учини споразумно са Привредником акцију за насељавање занатлијског елемента србијског у Војводини.

Иначе то су све и расно здрави људи, који и породице оснивају, имају многобројну здраву и красну децу, које човек радосно гледа, видећи у њима живот, својствену расном људском елементу.

Ing. Миливој Матић.

Изиравање аграрне реформе.

У јавности је објављено, да је министар пољопривреде поднео Народној Скупштини закон о коначној ликвидацији аграрне реформе у нашој држави, значајим закон ступи на снагу да ће се приступити да се доделе земља, или која се буде доделила, има превести грунтовно на аграрне интересенте, т. ј. на оне који већ и уживају или којима ће се доделити земља. И то је право и оправдано. Али пре него што се приступи послу, пре него што се приступи грунтовном преносу на интересенте, дужност би била меродивних, да испитају, да ли је дотични с правом добио ту земљу и да ли му она по закону припада. А ево зашто?

Многе знам, а за друге сам слушао, да су имали својих 6—7 јутара земље, ту су земљу, без да су морали, скупо продали, по 15—20 хиљада динара јутро. Нису били не само презадужени, него ни дужни. А зашто? Да би могли добити „аграра“ јер су забога земљорадници, а земље немају. А новац за скупо продату земљу? Он се даје под зеленашку камату. Има их који узимају 1 дин. месечно камате на 10 дин. што износи 120% камате. И тако му се главница нагло умножава, а путем, како сам каже, „пријатељства“ добиће, или је већ добио „аграра“ он држи „врај“, па кад се та „врај“ земља угрумбучи, кажу, они ће по јефтине паре купити, а оне паре, још три пута толико, и биће „газде“. А он је и тако умножио капитал, јер је своју земљу прескупо продао, коју данас у пола оне цене, коју је он добио, може купити. А колико је добио за 5—6 година камате?!.

Па реците ми зар такви, а има их много, не изиравају закон о аграрној реформи? Не само закон, но и друге сиромашке, који су имали права да добију земље, а од њих нису могли. И зар на такве — реците по души, не би требало пазити и приликом спровођења закона о ликвидацији аграрне реформе свакога стање испитати, и од таквих, који се праве „паметни“, те закон хоће да изиграју, не само земљу одузети, но их натерати, да имају платити за уживање земље закупнину, као отштету, за неправно уживање те земље. Треба те „знаје“ памети научити. Због таквих многи нису добили земље а заслужили су, јер им ни прадед није имао ни педља земље. Ове „знаје“ веле: „шта се кога тиче шта ја имам у џепу, ја немам земље и имам права на њу“. И одиста он добије права, и земље! Рекох за времена! Јован З. Медурић.

АПОЛО

Субота—недеља

Монументалан Уфа филм!

Ф. П. 1. не одговара

Чудо технике!

Сензационални снимци!

Скупштина српског учитељског Конвикта

У недељу 5 марта одржала се ванредна скупштина српског Учитељског Конвикта у Новом Саду са дневним редом: зидање дома у горском крају. Српски учит. Конвикт има у своме фонду готовину од око пола милиона динара. Прошле године зидао је дом за летовалиште у Омишљу, па се допало неким зидање, те нису задовољни са једним домом већ хоће још један. Боје се, веле за паре и зато хоће да уложе у некретности. Г. Ј. Медурић је говорио противу зидања, и доказује, да ова ванредна скупштина нема права да упутство о употреби фонда, јер је то по друштвеним правилима (§ 25) искључиво право редовне скупштине. Боље би било да се снизи плата за издржавање питомца, у данашњој тешкој кризи. Доказује, да је ова управа незаконита, јер је против друштвених правила, и забрана (§§ 17 и 19). На крају изјавио је да ће се служити § 51 друштвених правила, јер се не слаже да се противу прописа правила ради и да се она изиравају.

Г. Мита Ђорђевић је такође противу зидања и темељно побија предлог управног одбора. Доказује да би умесније било проширити садању зграду Конвикта и снабдети је са потребним просторијама, училима итд. који недостају. И многи други су говорили противу зидања, али је већина решила да се зида. Вредно је споменути да је, што никад није било, био леп број школских надзорника, који су такође гласали за зидање. Многи говорници који су говорили противу, гласали су за зидање. Дух времена! †

ДАЛИ ЗНАТЕ,

ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

ШТА КАЖЕ ЧИТАЛАЦ?

Да има људи недоследни, заврнути и по оној нашој народној: „ко тебе каменом, ти њега хлебом“, најбоље илуструје следећи случај:

Један Јеврејин, трговачки путник, ових дана ме је посетио у пословној ствари. Између осталог заповео се говор о приликама у Немачкој и уопште светској ситуацији. На крају ће Јеврејин рећи: „Ако дође до нечега, Хитлеровци ће већ показати Французима“. На то сам му хладнокрвно добацио: „Не заборавите да Французи нису Јевреји, које и дан-данас Хитлеровци по Немачкој пљачкају и праше“.

Син Израјла после овога угриз се за усну и дубоко уздахну за својом браћом по крви и Јехови, које Хитлеровци немилосрдно прогањају.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слаати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Тек-тек да се зна

Свима је нама познато, да је просјачење забрањено. Па и поред свега тога, код нас се просјачи као и пређе што се просјачило. Не зато што се ваљда број просјака умножио, већ с тога, што је број чланова за откуп од просјачења знатно опао.

Тако један пријатељ добади своје пријатељу, који је пружио динар просјачу: „знаш ли ти да је просјачење забрањено?“

На то му овај одговори: „Ако је просјачење забрањено, али нико не може ни мени ни теби забранити да сиромаше помажемо“.

Наши трамваји ако не служе у оноликој мери за саобраћај, који би био потребан; они одлично служе за рекламе.

Тако на пример када уђете у трамвај, ви имате да видите читаву галерију реклама. Ту су вам рекламе за чајанку, за извлачење класне лутрије, за енглеско-америчку секција која приређује бал са играчком до зоре и т. д. Једном речју сви трамвајски прозори су покривени са рекламама.

Не знамо шта ће на ово рећи наша чувена фирма Радић и Бошњаквић, која има градски патент за рекламе?

Ако она не каже ништа, онда и ми морамо, хтели не хтели мрвље душе да — ћутимо.

Долази Позориште Дунавске Бановине из Пожареваца

Одлична пожаревацка позоришна трупа Дунавске бановине, после шест година свога опстанка, први пут гостује у седишту Дунавске бановине, која стоји под управом првокласног позоришног стручњака госп. Бранка Ђорђевића.

Гостовање ове трупе почиње 25 марта о. г. када ће се приказати позоришни комад госп. Бранислава Нушића „Мистер долар“.

Представе ће се давати у дворани „Хабар“-а, а улазнице се већ од данас могу добити у књижари „Славија“.

Пожаревацко позориште има такође одличан ансамбл, који ће на сваки начин пружити прилике нама новосађанима да видимо уметничко извођење одабраног и одличног програма. Међу осталим првокласним снагама, налази се и наш омиљени уметник г. Сотировић.

Новосадска позоришна публика, уверени смо, да ће поклонити заслужену пажњу браћи из Пожареваца, која први пут после ослобођења долазе у Нови Сад.

† Андрија Дивилд. У четвртак 16 марта о. г. преминуо је у Петроварадину последњим Дивилд Андрија у својој 61 години живота. Покојни Андрија Дивилд био је за свога живота врло уважен и виђен грађанин, који је уживао ретко поштовање. Оплакује га не само његова ближа родбина, већ и многобројни пријатељи и поштоваоци. Лака му црна земља!

Quo vadis - Јевреји

Познато је свима и свакоме, ко је пратио светске догађаје, да су Јевреји прогањани, инзултирани и стављани у изнорман положај. Тако на пример: У Совјетској Русији, Италији, после слома комуниста у Мађарској, а данас у Немачкој Јевреје туку, радње им лупају и пљачкају национал-социјалистичке руље Хитлерове.

Такав пак случај, није био можда једино код нас у Југославији, пошто се Јевреји сматрају као потпуно равноправни грађани и држављани, који не сметано живе својим слободним животом, раде несметано своје послове и никада и нигде нису стављени у било какви подређени положај.

То је све лепо, човечно и на своје месту.

А нама је добро позната и та чињеница, да Јевреји који живе у ма било којој држави, они се асимилирају и бивају добри патриоти и поштују ону грудну на којој живе, а нарочито се такмиче у томе, ко ће више допринети на ширењу националног просвећивања и усавршавању у познанавању званичног државног језика.

То је све лепо, човечно и на своје месту.

Али код нас у нашем лепом граду Новом Саду, нија лепо, човечно и на на своје месту.

Ево зашто:

Када је ту скоро у Новом Саду био приређен „Пурим-бал“, јеврејски рабинер је присутну публику поздравно не на званичном државном, већ на мађарском језику. На истом „пурим-балу“, његова кћи, која уагред буди речено, студент је у Београду, рецитовала је неку декламацију не на званичном државном, већ и опет на мађарском језику.

А поврх свега тога, у Новом Саду је почео да излази званичан јеврејски лист под насловом „Жидо Ујшаг“, не на званичном државном, већ и опет на мађарском језику; нао знамо, да су Јевреји врло интелегентан народ, који је за ових 15 година од ослобођења могао врло лако да научи званичан државни језик.

На све ово, хтели не хтели, морамо рећи: „Quo vadis — Јевреји?“

Сомборци у Новом Саду

Данас је у Нови Сад стигло Српско црквено певачко друштво из Сомбора, где ће у сали хотела „Слободе“ приредити концерт. Ово певачко друштво је основано још 1870 год. Значи да друштво постоји преко 60 година. Ова неуморна, вредна и уметничка дружина, у своје време је била стојер свих српских певачких друштава оностранога Српства. У Сомбору је пре ослобођења и основан Савез српских певачких друштава.

Ово заиста вредно друштво је у више махова на утакмицама односило прве награде у певању.

Ради несумњивих заслуга на буђењу националне свести свога народа, ово је друштво од-

Капља за капљом разједи у току времена и најтврђи гранит, и ако поједина капљица не значи ништа. И почетне творбе каменчића у јетрима, бубрезима и жучном мехуру су маленкостне. Али из незнатних труница вапненца и отровних наслага, које се трајно набиру у тим органима, творе са временом опасне каменце, који су кадри, порушати и најтврђе здравље. Препречите такове творбе веч унапред тиме, да попијете редовито дневно две до три чаше *Раденске лековите воде!*

Стовариште и продаја: Арнолд Хофман, Нови Сад, Футошки пут 37.

ликовано у два маха орденом св. Саве V. степена и то од стране блаженопочившег Краља Петра Ослободиоца 8 јуна 1910 год. и од стране Њ. В. Краља Александра 1928 год.

Сомборци стижу у суботу у 2 часа по подне, те с тога апелујемо на наше патриотско грађанство, да том приликом изиђе на жељезничку станицу и дочека драге и миле госте, који су својим патриотским деланством то од нас новосађана заслужили.

Који момак сокак мења тај девојке нема.

У историји новинарства, не памтимо, да је неки популаран лист, који је почео излазити у престоници, да се сели у провинцију.

Та селидба мора да има и своју позадину, јер тек селидба не може се сматрати као ствар луксуза или неке више државне потребе.

Та наша предпоставка има потпуно свога оправдања, јер смо у једном пресељеном листу из Београда у Нови Сад, наишли на два чланка под насловима и то: „Шта се крије иза журбе око споразума између Америчког друштва и новосадске општине?“ и „Пред сензационалним открићима о електричној централи“.

Та обадва чланка имају једнаку и садржину и једнаку тенденцију. У обадва чланка се ништа позитивно не изнаша, већ онако на бомбаст начин говори како огроман број сарадника листа већ недељама прикупља материјал који ће просто да запањи читав Нови Сад, малте не и целу земљину куглу.

Тако исто тај лист доноси чланак под насловом: „Поводом афере беочинске фабрике цемента“ и чланак „Мистерије са афером фирме Хофхер-Шранц у Југославији“, за које и опет многобројни сарадници сакупљају многобројни материјал, који ће да запањи не само Нови Сад, већ и читаву земљину куглу.

Све су ово ствари по нашем мишљењу „бомбашке“ или рецимо онако на бомбу.

Ево зашто:

Ствар беочинске каје треба да се расветли у Београду, јер су господа из Београда прва била, која су извршила национализацију ове фабрике.

Мистерије фирме Хофхер-Шранц је била пред Управним судом у Београду и окончана је.

Новосадска електрична цен-

трала је ствар новосађана који ће је и сами привести крају; и тај дошља је комотно могао остати у месту свога рођења, где би можда боље послужо, јер и тамо би било материјала, наоко не тако бомбастог као овде у Новом Саду.

У данашњем времену кризе ни овде више бомбе не помажу.

Ако не верују — брзо ће се осведочити.

Савестан чиновник

УРЕДНИШТВУ „НОВИ САД“ у Новом Саду.

У Вашем цењеном листу бр. 12 од 12 марта 1933 године изашао је на страни 3, стубац 3, чланак под насловом „Савестан чиновник“, а у којем се чланку и моје име спомиње.

Стога Вас молим, да на основу чл. 25 и 26 Закона о штампи у првом наредном броју Вашег цењеног листа на истом месту, под истим насловом и са истим словима штампате ову

ИСПРАВКУ:

Наводи горњег чланка, уколико се односе на саму ствар и на мене не одговарају истини, а како се је цео догађај догодио, ја сам изјавила на свом саслушању код Суда, који о томе има донети коначну одлуку.

Према горњем чланку могло би се закључити, да сам ја још у затвору, но међутим сам по саслушању код Суда, а на предлог државног тужиоштва одмах пуштена на слободу, чиме је уједно доказана невиност мога ухапшења од стране полиције.

Уредништву захвална

Барањи Маргит
Стражиловска бр. 1.

Слаби или покварени карактери

Прођимо кроз наше данашње друштво, па ћете читаву масу људи сусрести, који са разваљеним и разглављеним устима знају да критикују све и свакога.

Тим људима је свака пета шеста реч: част и поштење.

Ти и такови људи се разваципају за кафанским столовима, улицама и на сваком месту где њихове ноге доспу, тако да правим и озбиљним људима постају досадни.

Њих врло често слушају и поклањају вере њиховим речима људи прости и наивни. А такових је, Богу хвала код нас велика број.

Из редова таквих људи, нађе се и по који куражнији, који

се усуди да посети и редакције листова, којима доносе по коју сензационалну вест, за чију аутентичност он гарантује и прима одговорност, само да та вест изађе у јавности.

Разумљива је ствар да понеки уредник наседне, односно поверује у ту сензационалну вест и не проверије, па је донесе.

Када уредника на основу закона о штампи позову на одговорност, он се позове на изворника сензационалне вести а овај једноставно, без срама и стида пориче све, па чак наводи да уредника никад није видео, нити га познаје, а још мање да је са њиме говорио.

И наш град обилује у таквим људима, за које би се могло рећи да су слаби, или још боље да су покварени карактери.

Прва пресуда по Ауторском праву у Великој Киинди.

16 о. м. одговарало је неколицина гостионичара и неколицина свирачких дружина због повреде закона о Ауторском праву пред Среским као кривичним Судом у Великој Киинди.

Том приликом проглашен је кривим тамошњи гостионичар Витигајер Имре, гостионичар код „Круне“ и осуђен је на казну од 300 динара или пет дана затвора (у случају неутеривости) као и на адвокатски трошак у износу од 520 динара и осталих трошкова и отштете 250 динара.

Свирачу Савић Ђури и друговима биће накнадно суђено, пошто им позив није био благовремено уручен.

Све остале расправе одгођене су за конач о. м. из разлога, што им позивнице нису уручене.

Новосадске вести.

— Друштву Црвеног Крста Краљевине Југославије приложили су чиновници Пољопривредног одељења Краљевске Банске управе и Аграрног уреда у Новом Саду у место венца пок. Будимиру К. Загорцу, чиновнику Пољопривредног одељења Краљ. Банске управе Д. 500— и тиме га уписали за сталног члана овог Друштва. Племенитим дародавцима Новосадски Обласни одбор Црвеног крста изјављује своју најтоплију захвалност.

— Низ предавања о лечењу од тровања бојних отрова. Новосадски месни одбор Црвеног крста крајем овог месеца приредиће за г. г. лекаре низ предавања о лечењу од тровања бојних отрова. Предавање ће држати г. Др Рудолф Кобал, санит. пуковник, референт санитетског одељења Армијске области. Прво предавање одржаће се 22 марта о. г. у 6 сати по подне у великој дворани Краљевске Банске управе. Моле се г. г. лекари, да ова предавања посете и у колико посебан позив нису добили.

* Бубрежне каменце, песак криз растапа и одваја из тела *Раденска лековита вода*. Лечење се почиње са три чаше дневно, па се продужује постепено на две до три литре.

Позив

Новосадско Српско Занатлијско Певачко Друштво „Невен“ овим позива све своје утемељаче, добротворе, почасне и редовне чланове на XXXIII редовну главну годишњу скупштину, која ће се одржати 26 марта 1933 године у 3 часа по подне у просторијама основне школе Др Светозара Милетића Трг Књегиње Зорке са следећим дневним редом:

- 1) Отварање скупштине.
- 2) Избор три члана оверача записника.
- 3) Избор записничара.
- 4) Избор одбора за констатовање права чланова на скупштини.
- 5) Извештај секретара.
- 6) Извештај благајника.
- 7) Извештај Надзор. Одбора.
- 8) Отварање дискусије на поднетим извештајима.
- 9) Давање разрешнице Управном Одбору.
- 10) Избор нове Управе и Надзорног Одбора.
- 11) Евентуалије.

У случају недовољног броја чланова скупштина ће после пола часа отпочети свој рад.

УПРАВА.

Срески суд као Земљишно-књижни суд у Новом Саду.

Број Дн. 1078/1933 зак.

Извадак из дражбеног огласа

У овршној ствари Бакош Катрине, рођ. Лепшењи, Н. Сад оврховитеља против Марије Јована Шуберт, рођ. Брежан овршеника одредио је змкњ. суд ради утеривања потраживања у износу од 45.000 динара главнице спп. овршну дражбу на некретнине, које леже на територији окружног суда у Новом Саду, среског суда у Новом Саду и општине у Новом Саду и које су уписане на име Марје Јована Шуберта, рођ. Брежан у земкњ. уложку број 306 редни број А 11—2 и топограф бр. 1010/1 и 1010/2 општине Нови Сад уз искљичну цену од 50 000 динара.

Дражба ће се одржати у званичним просторијама зкњ суда број собе 22; дне 11 маја 1933 године у 10 сати. Некретнине које долазе на дражбу не могу се продати испод ($\frac{1}{2}$) половине искљичне цене. Они, који намеравају узети учешћа у надметању, дужни су у руке наасланрка положити у име кауције 10% од искљичне цене у готовом или у одговарајућим вредносним папирима, способним за кауцију а чији се курс има рачунати према наређењу §. 42. з. чл. LX. из год. 1881. или му предати признаницу о претходном положењу кауције у судски депозит и потписати услове о дражби (§§. 147., 150., 170. з. чл. LX:1881. и 21. з. чл. XLI. 1908.)

Онај, који за некретнину понуди више од искљичне цене а нико не понуди више од њега, дужан је одмах надопунити постотку искљичне цене, установљену кауцију и до толико истог постотка по њему повуђене цене.

У Н. Саду, 8 фебруара 1933.

Т. М. Туцаковић с. р. судија.

Радојица М. Теофановић РАДИО-САЛОН

Пашићева 18 НОВИ САД Телефон 30-63

СТАЛНИ ИЗБОР НАЈНОВИЈИХ

PHILIPS-ових апарата

Срески Суд као Земљишно-књижни Суд у Новом Саду.

Број Дн. 1522/-1933 зак.

Извадак из дражбеног огласа

У овршној ствари Мајер Барбаре из Ст. Футога оврховитеља против Хермана Лоренца, зидара, Ст. Футог овршеника одредио је земкњ. суд ради утеривања потраживања у износу од 15.000 динара главнице спп. овршну дражбу на пола дела некретнине које леже на територији окружног суда у Новом Саду, среског суда у Новом Саду и општине у Ст. Футогу и које су уписане на име Хермана Лоренца у земкњ. уложку број 2623 редни број и топограф. бр. општине Стари Футог уз искљичну цену од 8000 динара.

Дражба ће се одржати у званичним просторијама општинске куће у Старом Футогу дне 23 маја 1933 у 10 сати. Некретнине које долазе на дражбу не могу се продати испод ($\frac{2}{3}$) две трећи искљичне цене. Они, који намеравају узети учешћа у надметању, дужни су у руке нааславика положити у име кауције 10% од искљичне цене у готовом или у одговарајућим вредносним папирима, способним за кауцију а чији се курс има рачунати према наређењу §. 42. з. чл. LX. из год. 1881. или му предати признаницу о претходном положењу кауције у судски депозит и потписати услове о дражби (§§. 147., 150., 170. з. чл. LX:1881. и 21. з. чл. XLI. 1908.)

Онај, који за некретнину понуди више од искљичне цене а нико не понуди више од њега, дужан је одмах надопунити постотку искљичне цене, установљену кауцију и до толико истог постотка по њему повуђене цене.

У Н. Саду, 15 фебруара 1933.

Т. М. Туцаковић с. р. судија.

Извршни број 1213-6-1929.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења окружног суда у Загребу број 837444 гр. 3503-1929 у корист тражиоца извршења Т. т. Руди Краус из Загреба, (кога заступа Др Константин Тодоровић из Новог Сада), противу извршеника из Новог Сада за наплату 2.733 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 13588-1929 и процењене на динара 8.500 и то: шешари и сукнене ципеле.

Јавна ће се дражба одржати на дан 31 марта 1933 у 9 сати пре подне у Новом Саду у радији овршеника, Краља Петра улица број 3. Нови Сад, 10 марта 1933.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ

Штампарија Душан Чампраг и Друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3.

Извршни бр. 66/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. LX. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Бечеју под бројем 310/1932 г., у корист тражиоца извршења Шимон Рајнер трг. из Н. Сада (кога заступа Др Тибор Дезидер) против извршеника из Н. Бечеја за наплату од 865 и 5168 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 310/1932 и то: 1 тега за точење пића, 1 стаклени креденц, 25 столова, 80 столица, 1 писаћи сто и 1 зидни сат и процењено на динара 6400.

Јавна ће се дражба одржати на дан 21 марта 1933 у 10 сати пре подне у Новом Бечеју код овршеникове куће.

Нови Бечеј, 7 марта 1933.

СТЕФАНОВИЋ М.
судски извршитељ.

СВЕ ВРСТЕ ДРВА

за огрев добићете на велико и мало, уз умерену цену и тачну послугу на дрвари

Д. БЈЕЛИЋ, НОВИ САД

Телефон 31-44. — Стовариште „Штранд“ пут, улаз са Александровог венца.

САВЕТ ОПШТИНЕ ГРАДА НОВОГ САДА

Број: 10219 од 10 марта 1933.

Нови Сад.

Оглас.

Савет општине града Новог Сада ће издати путем усмене јавне лицитације исхрану и праће веша убогара у Гр. Дому Убогих на дан 25 марта 1933 год. у 10 сати пре подне у канцеларији град. економског одељка (Јеврејска ул. бр. 4)

Поближи услови се могу видети у канцеларији гр. економ. одељка (Јеврејска 4) за време званичних часова.

Др. Борота гр. начелник.

Вреће

цераде и канап
најјефтиније код

АВРАМА ШИФА

завод за позамјљивање врећа и церада.

Творничко стовариште: морске траве, коњске струне, њебета, гуртна, куделни цев и т. д.

НОВИ САД

Телефон 24-03. Бра.: Јутешиф

Подружница:

БЕОГРАД-САВА.

Тражите ценовник.